

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Hermino, Dorotheo, Hieraci clarißimo. 373.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Θεοδοσία πρεσβυτέρω. τοα.

Theodosio Presbytero. 371.

Ο μὲν τὸν ἐγκρατέατον ἢ αὐταρ-
κέατον βίον ἐλόμιμος, τῇ μὲν ψυχῇ
λαμπρὸς ἔστι καὶ μέγας, τῷ δὲ βίῳ
εὐτελής. πολλὰ γὰρ ἄξιος ὢν ἀναλί-
σκει ὀλίγα. ὁ δὲ τὸν ἀβροδιατον βίον
πῶς, καὶ τὴν φλεγμάνυσαν τρά-
πεζαν δάκων, τῇ μὲν ψυχῇ ταπει-
νός, ἔστι καὶ μικρὸς καὶ χαλεπὸν ἔρημος,
τῷ δὲ βίῳ πολυτελής. ἔδωκός γὰρ
ἄξιος ὢν πλεῖστα ἀναλίσκει. διὸ σκεῖ-
νός μὲν ἅτε ὀλίγοις ἀρκούμενος, πλε-
σιώτατον ἑαυτὸν εἶναι ἠγάτα. ἕτος
δὲ πολλὰ ἀναλίσκων, εἰς τὰς τὴν πε-
λας ὄσας τὰς μάρτας ἑαυτῷ ῥίπτει
χεῖρας, διὸ καὶ πενήτατον ἑαυτὸν εἶναι
ἠγάτα. τίς οὖν τῶν ἐχθρόνων τὸ μὲν
πρῶτον ἢ ζηλώσῃ, τὸν δὲ δευτέρον
ἢ μισήσῃ;

Qui vitam maximè continentem &
frugalem sibi consecrandam proposuit,
animo quidem magnus & splendidus est,
victu autem ac cultu tenuis. Nam cum ip-
se magni pretij sit, pauca expendit. At qui
vitæ lautissimam in pretio habet, ac turgi-
dam mensam consecratur, animo quidem
paruus & abiectus est, gratiisque vacuus,
victu autem profusus. Nam cum ipse nul-
lius pretij sit, plurima infumit. Quod fit,
ut ille velut paucis contentus, copiosissi-
mum se esse existimet: hic autem ingentes
sumptus faciens, in proximorū bona sce-
leratas suas manus iniiciat, ac proinde
pauperrimum se esse arbitretur. Quisnam
igitur sanæ mentis priorem beatum non
prædicet, secundum autem non oderit ac
detestetur?

Θεωνί πρεσβυτέρω πρὸς Μα-
ριανος. τοβ.

Theoni Presbytero de Ma-
rone. 372.

Λίαν ἠορῶν περὶ βίου, ὅτι ὅσος
ἀφθόνιος ὤρμισσε μὲν καὶ σοὶ ὡς αὐ-
τοῦ αὐτῆς ἀεισώμενος. ἐρράγη δὲ κεθάρα
ἐν τοῖς ὀλυμπικοῖς ἀγῶσιν ὑπὸ τῶν
σὺν φιλοσοφίας νεκικηδύτος.

Magna voluptate affectus sum, cum il-
lud audiui, aduersarium tuum, in te qui-
dem impetum fecisse, tanquam te statim
superiorem futurum: disruptum autem
fuisse, non secus atque in Olympicis cer-
taminibus, à tua sapientia victum atque
prostratum.

Ἑρμίνω, Δωροθέω, Ἱερακί λαμ-
πρῶτάτω. τογ.

Hermينو, Dorotheo, Hieraci cla-
rissimo. 373.

Ο μὲν ἀρετῶν ἀσπιδόν, σέφανον ἔχει
λαμπρὸν, ὁ δὲ κατορθῶν μὲν μὴ ἠ-
γρούμενος κατὰ πρῶτον, καὶ αὐτὸν τῶν
ἐπιτοῦ ἀφελῆσθαι χάριν, σέφανον ἔξει
λαμπρῶτον. ἀντιρόπον γὰρ τὴν κα-
τορθῶματι ἔστι, τὸ κατορθῶμα μὴ
ἠγείσθαι κατὰ πρῶτον, μᾶλλον δὲ
τὸ παρὸν μὲν κακῶν δεικνύσι με-
γάλα, ἀπὸν δὲ καὶ τὰ μέγιστα κατὰ
σικκρῶν. ὁ βυλόμενος τοῖς ἀρετῶν με-
γάλα ἑαυτῷ ποιῶσαι τὰ κατορθῶμα-
τα, μὴ ἠγείσθω αὐτὰ εἶναι μεγάλα,
καὶ τότε ἔσται μέγала.

Is quidem, qui virtutem colit, præcla-
ram coronam habet: at qui virtutis offi-
cia præstans, minimè tamen se præstitisse
existimat, hoc etiam ipso, quod ita affe-
ctus sit, splendidiorem coronam habitu-
rus est. Non minoris enim, quàm virtutes
ipsæ, laudis est, cum ex virtute aliquid ge-
ras, minimè tamen te gessisse arbitrari.
Imò, rectius loquar, hoc cum adest, illa
quoque magna esse iudicat, cum autem
abest, etiam maxima quæque imminuit.
Quamobrè qui virtutes suas magnas red-
dere cupit, ne eas magnas esse existimet, ac
rum magnæ erunt.

A 2a ij